

Ekumeeninen lähetyspyhä - Ekumeniska missionshelgen
12.-13.10.2024

Jeesuksen lähettäjä
Jesu sändebud

Aineistoa kristittyjen yhteisen ekumeenisen lähetyspyhän viettoon

12.–13.10.2024

Material för firandet av de kristnas gemensamma ekumeniska missionshelg

Sisällys Innehåll

Saatteeksi - Inledning	3
Evankeliumi: Jeesuksen lähettäjä	4
Evangelium: Jesu sändebud	5
Vanhan testamentin teksti	6
Gamla testamentets text	7
Uuden testamentin teksti	8
Nya testamentets text	9
Rukous - Bön	10
Kirjoittajat - Medverkande	11

Saatteeksi

Ekumeenista lähetyspyhää vietetään vuosittain lokakuussa. Tämän vuoden lähetyspyhä on 12.-13.10. Lähetyspyhää on vietetty vuodesta 1999 alkaen. Vuoden 2024 lähetyspyhän teema on: Jeesuksen lähettäjä.

Lähetyspyhän aihe muistuttaa kaikkia kristittyjä muistamaan, että olemme Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan lähettäjiä. Meidät on kutsuttu viemään ilosanomaa Jeesuksesta kaikkialle maailmaan Jeesuksen lähetyksensä mukaisesti. Lähetystyö on kirkolle annettu tehtävä. Lähetyspyhä muistuttaa myös rukoilemaan yhteisen lähetystehtävän puolesta. Esirukous lähetysten puolesta on kaikkien kirkkojen tehtävä.

Ekumeeninen lähetyspyhä antaa myös mahdollisuuden tutustua eri kirkkojen lähetystyöhön omalla paikkakunnalla. Lähetyspyhä muistuttaa Jeesuksen lähetyksensä Matteus 28:18–20 mukaan. Yhteinen todistus Kristuksesta, yhteinen rukous ja yhteinen palvelutehtävä välittävät Jumalan rakkautta Kristuksessa kaikkialle maailmaan. Kristityillä on erilaiset perinteet, miten näitä toteutetaan, mutta kun toteutamme näitä asioita yhdessä, toteutamme myös kristittyjen välistä ykseyttä ja yhteyttä todistuksena ylösnoussesta Kristuksesta.

Seurakunnat voivat rukoilla sekä omien että toistensa lähetystyöntekijöiden puolesta. Olemmehan kaikki Jeesuksen lähettäjiä. Yhteinen esirukous, vierailut ja yhteiset tilaisuudet lähetyspyhän aikana antavat tärkeän todistuksen, että kristityt voivat rukoilla, palvella ja todistaa yhdessä.

Lähetyspyhän aineiston on valmistellut työryhmä, johon Suomen Ekumeeninen Neuvosto, Suomen Lähetysneuvosto ja Suomen vapaakristillinen neuvosto ovat nimenneet edustajansa.

Siunattua lähetyspyhää!

Mayvor Wärn-Rancken, pääsihteeri
Suomen Ekumeeninen Neuvosto

Inledning

Den ekumeniska missionshelgen firas årligen i oktober. Årets missionshelg är den 12-13 oktober. Missionshelgen har firats sedan 1999. Årets tema är: Jesu sändebud.

Temat för missionshelgen påminner alla kristna om att vi är Jesu Kristi, Guds Sons, sändebud. Vi är kallade att föra ut det glada budskapet om Jesus till hela världen enligt Jesu missionsbefallning. Missionsarbete är en uppgift som har getts till kyrkan. Missionshelgen påminner oss också om att be för det gemensamma missionsuppdraget. Förbön för missionen är alla kyrkors uppgift.

Den ekumeniska missionshelgen ger också möjlighet att bekanta sig med olika kyrkors missionsarbete på den egna orten. Missionshelgen påminner om Jesu missionsbefallning enligt Matteus 28:18–20. Ett gemensamt vittnesbörd om Kristus, gemensam bön och gemensam tjänst förmedlar Guds kärlek i Kristus till hela världen. Kristna har olika traditioner för hur dessa saker genomförs, men när vi gör dessa saker tillsammans, förverkligar vi också enheten och gemenskapen mellan kristna som ett vittnesbörd om den uppståndne Kristus.

Församlingar kan be både för sina egna och varandras missionärer. Vi är ju alla Jesu sändebud. Gemensam förbön, besök och gemensamma evenemang under missionshelgen ger ett viktigt vittnesbörd om att kristna kan be, tjäna och vittna tillsammans.

Materialet för missionshelgen har förberetts av en arbetsgrupp från Ekumeniska Rådet i Finland, Finska missionsrådet och Suomen Vapaakristillinen Neuvosto.

Välsignad missionshelg!

Mayvor Wärn-Rancken, generalsekreterare
Ekumeniska Rådet i Finland

Evankeliumiteksti

Joh. 13:16-20 Jeesuksen lähettäjä

Jeesuksen aika maan päällä oli päättymässä. Hän oli puhunut edessään olevasta kuolemastaan ja sen merkityksestä. Pääsiäisjuhla oli tulossa. Hän oli osoittanut omiaan kohtaan täydellistä rakkautta loppuun asti. Hän toivoi, että hänen rakkautensa haastaisi ja innostaisi hänen seuraajiaan toimimaan hänen esimerkkinsä mukaisesti evankeliumin ilosanoman viejinä maailmassa. Ennen paluutaan Isän luo, hän halusi kokoontua vielä yhteiselle pääsiäisaterialle opettuslastensa kanssa, joista monet olivat kalastajia. Hän oli kutsunut heistä jokaisen seuraajakseen ja opettanut heitä olemaan ihmisten kalastajia. Se oli palvelijan tehtävä. Siihen ei sopinut keskinäinen riitely ja oman voiton tavoittelu.

Huomiomme kiinnittyy kahteen opetuslapseseen Pietariin ja Juudakseen. Molemmilla on vaikeuksia sisäistää Jeesuksen antama lähetystehtävä. Juudas oli niin turhautunut, että hän oli jo sydämessään päättänyt kavaltaa Jeesuksen. Pietari taas uhosi seuraavansa Jeesusta, vaikka vankeuteen ja kuolemaan saakka. Juudasta Jeesus kehotti toteuttamaan aikeensa mahdollisimman pian. Pietari saisi uuden mahdollisuuden, mutta se tapahtuisi vasta kun hän olisi löytänyt uuden suhteen Jeesukseen ja hänen rakkauteensa.

Päivän evankeliumissa Jeesus toteaa: ”Ei palvelija ole Herraansa suurempi eikä lähettäjä lähettäjänsä suurempi.” Meidän on ensin suostuttava palveltaviksi Jumalan armolla, jotta voimme nöyrästi ryhtyä palvelemaan lähimmäisiämme. Pietari löysi uhon tilalle aidon katumuksen ja oikean tavan palvella Jumalan tahdon mukaan, ei alhaisesta voitonhimosta, vaan sydämen halusta.

Samasta pöydästä lähtivät niin Pietari kuin Juudaskin. Toisen tie johti katkeraan loppuun ja toisen tie uudistumiseen ja palvelutehtävän löytymiseen. Tällaisia epätäydellisiä, armon ja anteeksiannon kokeneita Jeesus tahtoo edelleen lähettää kutsumaan toisia seuraajikseen. Hän sanoi: ”joka ottaa vastaan sen, jonka minä lähetän, ottaa vastaan minut, ja joka ottaa minut vastaan, ottaa vastaan sen, joka on minut lähettänyt.” Jeesuksen lähettäminä voimme kokea sen ilon, että armon saanen ja lähetetyn kautta kulkee tie Jeesuksen luo ja hänen kauttaan suoraan Isän sydämelle.

Aimo Helminen
johtaja, Suomen Adventtikirkko

Evangelietext

Joh. 13:16-20 Jesu sändebud

Jesu tid på jorden var på väg att ta slut. Han hade talat om sin blivande död och dess betydelse. Påskhögtiden närmade sig. Han hade visat fullständig kärlek till sina egna ända till slutet. Han hoppades att hans kärlek skulle utmana och inspirera hans följare att agera enligt hans exempel och sprida evangeliets glada budskap i världen. Innan han återvände till Fadern ville han samlas en sista gång för en påskmåltid med sina lärjungar, av vilka många var fiskare. Han hade kallat var och en av dem att följa honom och lärt dem att vara människofiskare. Det var en tjänaruppgift. Det passade inte med inbördes stridigheter och egen vinning.

Vår uppmärksamhet riktas mot två lärjungar, Petrus och Judas. Båda hade svårt att förstå Jesu uppdrag. Judas var så frustrerad att han redan i sitt hjärta hade bestämt sig för att förråda Jesus. Petrus å andra sidan skröt om att han skulle följa Jesus, även till fängelse och död. Jesus uppmanade Judas att genomföra sina planer så snart som möjligt. Petrus skulle få en ny chans, men det skulle ske först när han hade funnit en ny relation till Jesus och hans kärlek.

I dagens evangelium säger Jesus: ”En tjänare är inte förmer än sin herre, och en budbärare är inte förmer än den som har sänt honom.” Vi måste först låta oss bli tjänade av Guds nåd för att ödmjukt kunna tjäna våra medmänniskor. Petrus fann äkta ånger i stället för skryt och ett rätt sätt att tjäna enligt Guds vilja, inte av lågt vinstbegär, utan av hjärtats vilja.

Petrus och Judas bröt upp från samma bord. Den enes väg ledde till en bitter slut och den andres väg till förnyelse och att finna sin tjänst. Sådana ofullkomliga personer, som har upplevt nåd och förlåtelse, vill Jesus fortfarande sända för att kalla andra att följa honom. Han sade: ”Den som tar emot någon som jag sänder, han tar emot mig, och den som tar emot mig, han tar emot den som har sänt mig.” Som Jesu sändebud kan vi uppleva den glädjen att genom den som har fått nåd och blivit sänd, går vägen till Jesus och genom honom direkt till Faderns hjärta.

Aimo Helminen
Ledare för Finlands Adventkyrka

Vanhan testamentin teksti

Aam. 7:10–15 ”Mene ja julista!”

Profeetta Aamoksen elinaikana Israelin kansan hengellinen elämä oli vääristynyt. Herran laki oli hylätty, ja uskovat antautuivat valhejumaliensa vieteltäviksi (2:4) kantamalla tähtijumalan kuvia (5:26). Totuutta puhvien profeettojen suu tukittiin (2:12). Myös Betelin pappi, Amasja, syyttää Aamosta kapinan lietsonnasta (7:10-12). Siitä seuraavassa välienselvittelyssä Amasja tahtoo mahdollisimman korkean auktoriteetin nimissä vaientaa profeetan ilmoittamalla, että kuningas määrää, kuka saa puhua hänen alueellaan, mutta Aamos vetoaa vielä korkeampaan auktoriteettiin sanoen Herran lähettäneen hänet julistamaan sanomaa Israelia vastaan.

Niinpä Aamos ei voi vaieta. Rakkaudesta kansaansa kohtaan Jumala lähetti hänet julistamaan sille kääntymystä. Rakkauden vuoksi Aamoksen täytyi lausua ankarat sanat myös Amasjalle. Kysymys oli rakkaudesta, sillä sanojen tarkoituksena oli antaa tälle mahdollisuus kääntyä Jumalan puoleen saadakseen anteeksiäntö. Näin lähetystyö tarkoittaa jotakin syvempää kuin ihmisten ja rahan lähettämistä kaukaisiin maihin. Lähetystyö on rakkauden asia. On turha lähettää ihmisiä ja rahaa kauas, jos meiltä puuttuu ”rakkautea vaikuttava usko” (Gal. 5:6), jos omassa sydämessämme ei asu Jumalan sana, jolla julistamme muille pelastusta Jeesusuksessa Kristuksessa.

Jumalan sana ei koske meitä ainoastaan jumalallisen ilmoituksen vastaanottajina, vaan myös sen julistajina. Sana itse pakottaa meitä kohti veljiämme. Me olemme vain sen palvelijoita. Sanan julistaminen vaatii omalla elämällä annettavaa todistusta. Toisaalta tarvitaan sana, joka välittää sen, minkä Herra itse on meille sanonut. Toisaalta tarvitaan todistus, joka tekee sanan uskottavaksi, niin että se ei vaikuta kauniilta filosofialta tai utopialta vaan elävältä todellisuudelta.

Vapahtajan lähettämisenä kristittyjen on profeetallisesti puolustettava ihmisten oikeutta ja vapautta kuulla Jumalan sanaa ja etsittävä tehokkaampia keinoja sanan julistamiseksi vainonkin uhalli. Nykyään on yhä monia kansoja, jotka eivät ole saaneet kuulla ilosanomaa, ja myös paljon kristittyjä, joille Jumalan sana on julistettava uudelleen vakuuttavalla tavalla, niin että he voivat konkreettisesti kokea evankeliumin voiman. Jeesuksen lähettämisten on kaikin voimin jatkettava lähetystyötä (missio ad gentes) ja evankelioitava uudestaan niissä maissa, joissa sana on unohdettu tai joissa se kohtaa välinpitämättömyyttä laajalle levinneen maallistumisen takia (missio ad intra). Katolisen kirkon keskushallinnon eli Rooman kuurian uudelleenjärjestely sinetöitiin paavi Franciscuksen apostolisella konstituutiolla Praedicate Evangelium (19.3.2022), joka on jo nimensä mukaisesti – Julistakaa evankeliumi – hengeltään lähetyskeskeinen. Kirkon maailmanlaajuisen lähetystyön kattava elin on Evankelioinnin virasto, joka ensimmäisenä ikään kuin ylittää Uskonopin viraston, mikä ilmaisee hyvin lähetystyön keskeisen aseman Katolisen kirkon elämässä ja toiminnassa. Herättäköön Pyhä Henki nälän ja janon Jumalan sanaa kohtaan sekä palavahenkisiä sanansaattajia ja todistajia (Aam. 8:11-12).

Isä Tri Nguyen

Gamla testamentets text

Amos 7:10-15 “Gå och förkunna!”

Under profeten Amos tid hade det andliga livet i Israel förvrängt. Herrens lag hade övergivits, och de troende gav sig åt sina falska gudar (2:4) genom att bära bilder av stjärnguden (5:26). Sanningsprofeternas munnar tystades (2:12). Även prästen i Betel, Amasja, anklagar Amos för att uppmåna till uppror (7:10-12). I den efterföljande konfrontationen vill Amasja tysta profeten genom att meddela att kungen bestämmer vem som får tala i hans område, men Amos åberopar en ännu högre auktoritet och säger att Herren har sänt honom att förkunna budskapet mot Israel.

Så Amos kan inte tala. Av kärlek till sitt folk sände Gud honom för att förkunna omvändelse. Av kärlek var Amos tvungen att uttala hårda ord även till Amasja. Det handlade om kärlek, eftersom orden var avsedda att ge honom en möjlighet att vända sig till Gud för att få förlåtelse. Således innebär mission något djupare än att skicka människor och pengar till avlägsna länder. Mission är en kärlekshandling. Det är meningslöst att skicka människor och pengar långt bort om vi saknar ”tros som får sitt uttryck i kärlek” (Gal. 5:6), om Guds ord inte bor i våra egna hjärtan, med vilket vi förkunnar frälsning för andra i Jesus Kristus.

Guds ord berör oss inte bara som mottagare av gudomlig uppenbarelse, utan också som dess förkunnare. Ordet själv driver oss mot våra bröder. Vi är bara dess tjänare. Att förkunna ordet kräver ett vittnesbörd genom våra egna liv. Å ena sidan behövs ett ord som förmedlar det som Herren själv har sagt till oss. Å andra sidan behövs ett vittnesbörd som gör ordet trovärdigt, så att det inte framstår som en vacker filosofi eller utopi utan som en levande verklighet.

Som Frälsarens sändebud måste kristna profetiskt försvara människors rätt och frihet att höra Guds ord och söka effektivare sätt att förkunna ordet även under hot om förföljelse. Idag finns det fortfarande många folk som inte har fått höra det glada budskapet, och även många kristna för vilka Guds ord måste förkunnas på nytt på ett övertygande sätt, så att de konkret kan uppleva evangeliets kraft. Jesu sändebud måste med all kraft fortsätta missionsarbetet (missio ad gentes) och åter evangelisera i de länder där ordet har glömts bort eller där det möter likgiltighet på grund av utbredd sekularisering (missio ad intra). Den katolska kyrkans centrala administration, Romerska kurian, omorganiserades genom påve Franciskus apostoliska konstitution Praedicate Evangelium (19.3.2022), som redan genom sitt namn – Förkunna evangeliet – är missionsinriktad. Kyrkans världsomspännande missionsorgan är Dikasteriet för evangelisation, som för första gången överträffar Dikasteriet för trosläran, vilket tydligt visar missionens centrala ställning i den katolska kyrkans liv och verksamhet. Må den Helige Ande väcka hunger och törst efter Guds ord samt brinnande budbärare och vittnen (Amos 8:11-12).

Fader Tri Nguyen

Uuden testamentin teksti

Gal. 4:12–20

Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä galatalaisille. - ”Pyydän teitä, veljet: tulkaa sellaisiksi kuin minä olen, koska minäkin olen tullut samanlaisiksi kuin te. Ette te ole minua millään tavoin loukanneet. Tiedätte, että julistin teille ensimmäisen kerran evankeliumia sairastumiseni vuoksi. Vaikka ruumiillinen tilani pani teidät koetukselle, ette halveksineet ettekä inhonneet minua vaan otitte minut vastaan kuin Jumalan enkelin, kuin Kristuksen Jeesuksen. Missä teidän riemunne ja innostuksenne nyt on? Voin todistaa teistä, että olisitte silloin antaneet minulle vaikka silmät päästänne, jos se olisi ollut mahdollista. Onko minusta siis tullut teidän vihamiehenne, kun sanon teille totuuden? Nuo toiset koettavat innokkaasti vaikuttaa teihin, mutta heidän intonsa ei ole oikeaa. He tahtovat erottaa teidät meistä, jotta te intoutuisitte kannattamaan heitä. Into on hyvä, jos asia on hyvä - näin aina eikä vain silloin kun minä olen luonanne. Rakkaat lapseni, teidän vuoksenne minun on jälleen kärsittävä synnytystuskia, kunnes Kristus saa muodon teissä. Kunpa vois olla nyt luonanne ja löytää oikean äänensävyä! En tiedä, mitä teille tekisin.” (Gal. 4:12-20).

Alun sanat: Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä galatalaisille – kertovat ortodoksisessa liturgiassa kirjeiden kirjoittajan, sekä kirjeiden saajan. Sana lähetykskirje antaa vihjeen siitä mihin tarkoitukseen kyseiset epistolatextit olivat alun perin kirjoitettu. Apostoli tarkoittaa lähetettyä ja kristillisen kirkon yhteydessä se tarkoittaa nimenomaan Kristuksen lähettämää: ”Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsiksi: kastakaa heitä Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käskenyt teidän noudattaa. Ja katso, minä olen teidän kansanne kaikki päivät maailman loppuun asti.” (Matt. 28:19-20)

Kristus lähetti apostolinsa kaikkeen maailmaan kastamaan heitä Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Paavali ei kuitenkaan kuulunut kahdentoista alkuperäisen apostolin joukkoon. Hänet tunnettiin alun perin kiivaana fariseuksena nimellä Saul Tarsolainen. Paavali vainosi kristittyjä ankarasti (Apt. 7:58-8:3), kunnes hän näki Kristuksen näyssä Damaskoksen tiellä (Apt. 9:3-6). Käännyttyään kristityksi hänestä tuli merkittävä lähetystyöntekijä ja teologi. Lähetykskirjeissään hän avasi kristinuskoa perustamilleen seurakunnille ja antoi niille ohjeita seurakuntien rakentamiseksi. Uuden testamentin kirjeistä 13 on kirjattu Paavalin nimiin ja hänen elämänsä avataan Apostolien teoissa.

Paavalia kutsutaan pakanoiden apostoliksi, koska hän sopi Jerusalemin apostolien kokouksessa, että hän toimisi muiden kansojen parissa kuin juutalaisten. Apostolien kokouksessa sovittiin myös, ettei uusien alkuaan pakanoista koostuvien seurakuntien tarvitse noudattaa juutalaisia tapoja, mm. poikia ei tarvinnut ympärileikata. Paavali kiersi nykyisen Syyrian, Kyproksen, Turkin ja Kreikan alueilla perustamassa uusia seurakuntia. Päivän tekstissä hän varoittaa Galatan seurakuntaa, etteivät he enää ryhtyisi noudattamaan juutalaisia tapoja mm. ympärileikkausta. Paavali päätyi lopuksi Roomaan, jossa hän opetti muutaman vuoden ajan, kunnes keisari Neron vainoissa hänet teloitettiin miekalla.

Kaikki kristityt ovat kutsuttuja viemään evankeliumin ilosanomaa koko maailmalle. Kastaminen ja opettaminen kuuluvat ehkä pienemmälle ryhmälle, piispoille ja heidän alaisille papeilleen. Herra, Jumala, anna meille voimaa toimia Kristuksen opetusten mukaisesti! Amen.

pastori Tapio Rautamäki, Hgin ortodoksinen srk

Nya testamentets text

Gal. 4:12–20

Från den helige aposteln Paulus brev till galaterna – ”Jag ber er, bröder: bli som jag när jag nu har blivit som ni. Ni har aldrig gjort mig något ont. Ni vet att det var på grund av sjukdom som jag första gången kom att förkunna evangeliet för er. Min kroppsliga svaghet frestade er inte till förakt eller motvilja, utan ni tog emot mig som en ängel från Gud, ja, som Kristus Jesus. Var är er hänförelse nu? Jag kan intyga att ni gärna skulle ha rivit ut era ögon och gett dem åt mig. Har jag blivit er fiende genom att säga er sanningen? De som så ivrigt intresserar sig för er gör det inte i god avsikt. De vill skilja oss åt för att ni skall intressera er för dem. Det ivriga intresset för er är gott om avsikten är god – alltid och inte bara när jag är hos er, mina barn, som jag än en gång måste föda med smärta tills Kristus har förkroppsligats i er. Om jag bara var hos er nu, så att jag kunde slå an den rätta tonen – jag vet mig ingen råd med er.” (Gal. 4:12-20).

De inledande orden: Från den helige aposteln Paulus brev till galaterna – berättar i den ortodoxa liturgin om brevets författare och mottagare. Ordet brev ger en ledtråd om syftet med dessa episteltexter. Apostel betyder sändebud och i den kristna kyrkans sammanhang betyder det specifikt en som är sänd av Kristus: ”Gå därför ut och gör alla folk till mina lärjungar: döp dem i Faderns, Sonens och den Helige Andens namn och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut.” (Matt. 28:19-20)

Kristus sände sina apostlar till hela världen för att döpa dem i Faderns, Sonens och den Helige Andens namn. Paulus tillhörde dock inte de tolv ursprungliga apostlarna. Han var ursprungligen känd som en ivrig farisé vid namn Saul från Tarsus. Paulus förföljde kristna hårt (Apg. 7:58-8:3) tills han såg Kristus i en syn på vägen till Damaskus (Apg. 9:3-6). Efter att ha omvänt sig till kristendomen blev han en betydelsefull missionär och teolog. I sina brev öppnade han upp kristendomen för de församlingar han grundade och gav dem instruktioner för att bygga församlingar. Av Nya testamentets brev är 13 skrivna i Paulus namn och hans liv beskrivs i Apostlagärningarna.

Paulus kallas hedningarnas apostel eftersom han vid apostlamötet i Jerusalem kom överens om att han skulle arbeta bland andra folk än judarna. Vid apostlamötet kom man också överens om att de nya församlingarna, som ursprungligen bestod av hedningar, inte behövde följa judiska seder, t.ex. behövde pojkar inte omskäras. Paulus reste runt i nuvarande Syrien, Cypern, Turkiet och Grekland och grundade nya församlingar. I dagens text varnar han församlingen i Galatien för att återigen börja följa judiska seder, t.ex. omskärelse. Paulus slutade till slut i Rom, där han undervisade i några år tills han avrättades med svärd under kejsar Neros förföljelser.

Alla kristna är kallade att föra evangeliets glada budskap till hela världen. Dop och undervisning tillhör kanske en mindre grupp, biskopar och deras underordnade präster. Herre, Gud, ge oss styrka att leva enligt Kristi läror! Amen.

Pastor Tapio Rautamäki, Helsingfors ortodoxa församling

Rukous lähetystyön puolesta

Pyhä Jumala, Jeesuksen Kristuksen tähden,
rakas taivaallinen Isä.

Sinä valitsit ja kutsuit meidät opetuslapsiksesi todistamaan Kristuksesta ja viemään hyvän sanoman kaikkeen maailmaan kaikille kansoille. Me tunnemme oman heikkoutemme ja vajavuutemme ja samalla luotamme sinun armoosi ja apuusi. Olet luvannut olla heikoissa vahva. Anna rohkeus sydämeemme, sanat suuhumme ja rakkaus tekoihimme, kun toteutamme antamaasi tehtävää. Avaa ihmisten sydämet ottamaan vastaan meidän todistuksemme.

Isä, rohkaise ja vahvista erityisesti niitä evankeliumin todistajia, jotka elävät vainojen keskellä. Suojele ja varjele heitä, ja anna heidän rohkeutensa olla puhuttelevana todistuksena monille.

Isä, yhdistä kaikki kristityt rakkaudessa toisiinsa, niin että meidän keskinäinen rakkautemme todistaisi maailmalle sinusta ja sinun rakkaudestasi, joka on tullut ilmi Kristuksen ristinkuolemassa.

Näin rukoilemme poikasi Jeesuksen Kristuksen nimessä,

Aamen

Bön för missionsarbete

Helige Gud, för Jesu Kristi skull,
käre himmelske Fader.

Du valde och kallade oss att vara dina lärjungar, att vittna om Kristus och föra det glada budskapet till hela världen, till alla folk. Vi känner vår egen svaghet och brist, men samtidigt litar vi på din nåd och hjälp. Du har lovat att vara stark i de svaga. Ge oss mod i hjärtat, ord i munnen och kärlek i våra handlingar när vi utför ditt uppdrag. Öppna människors hjärtan för att ta emot vårt vittnesbörd.

Fader, uppmuntra och stärk särskilt de evangeliets vittnen som lever mitt i förföljelse. Skydda och bevara dem, och låt deras mod vara ett övertygande vittnesbörd för många.

Fader, förena alla kristna i kärlek till varandra, så att vår inbördes kärlek vittnar för världen om dig och din kärlek, som har blivit uppenbarad i Kristi korsdöd.

Så ber vi i din Son Jesu Kristi namn,

Amen

Kirjoittajat / Medverkande

Ville Auvinen, lähetysjohtaja, Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys

Aimo Helminen, kirkonjohtaja, Suomen Adventtikirkko

Isä Toan Tri Nguyen, Pyhän Ristin seurakunnan kirkkoherra, Katolinen kirkko Suomessa

Isä Tapio Rautamäki, pappi, Helsingin ortodoksinen seurakunta

Työryhmä/Arbetsgruppen

Ville Auvinen (SLN, ev.lut.), Aimo Helminen (SVKN, adv.), isä Toan Tri Nguyen (SEN, kat.)

isä Tapio Rautamäki (SEN, ort.).

Julkaisijat

Suomen Lähetysneuvosto, SLN, www.lahetysneuvosto.fi

Suomen Ekumeeninen Neuvosto, SEN, www.ekumenia.fi

Suomen Vapaakristillinen neuvosto, SVKN, svkn.fi

SUOMEN EKUMEEININEN NEUVOSTO
EKUMENISKA RÅDET I FINLAND

Suomen
lähetysneuvosto

SVKN

Suomen vapaakristillinen neuvosto